

Poznań, dnia 24 lipca 2018 roku

INTERPELACJA

w sprawie przywrócenia historycznych nazw na terenie Osiedla Starołęka-Minikowo-Marlewo

Starołęka, Minikowo i Marlewo mają swoją długą historię. Z przeprowadzonych badań archeologicznych wynika, że już w epoce poprzedzającej mezozoik na tych terenach istniało osadnictwo. Wraz z upływem czasu następowały zmiany, które doprowadziły do ukształtowania się plemiennego państwa Polan. W początkach państwowości obok Gniezna, rozwijał się Poznań i jego okolice. Odkrycia archeologiczne wskazują na istnienie w VII i VIII wieku dwóch słowiańskich osad, jednej w Starołęce Małej a drugiej na Minikowie. Natomiast w okresie panowania pierwszych Piastów istniały również osady w Wielkiej Starołęce. Osady w Wielkiej Starołęce i na Minikowie powstałe w XII i XIII wieku przetrwały do dzisiaj prawie w tym samym miejscu.

Wielka Starołęka to południowa część Starołęki zlokalizowana nad rzeką Warta, zwłaszcza wzdłuż ulicy Starołęckiej i w rejonie skrzyżowania z ulicą Głuszyna. Sąsiaduje ze Starołąką Małą, Minikowem, Marlewem i wsią Czapury. Początki Starołęki i Minikowa w obecnej formie pochodzą z połowy XI wieku. Nazwa Starołęka padła po raz pierwszy w 1253 roku, w przywileju lokacji Poznania na prawie magdeburskim. W 1890 roku wg. „Słownika geograficznego Królestwa Polskiego” wieś Wielka Starołęka liczyła 45 dymów (chałup z kominami), 331 mórg, 220 ha roli, 298 ha łąk i 2 ha lasu. Zamieszkiwało ją wówczas 307 katolików i 24 protestantów. W granice Poznania wieś włączono w 1940 roku, później niż Starołąkę Małą, która przyłączona została do Poznania w dniu 1 stycznia 1925 r. Obecnie na terenie Wielkiej Starołęki dominuje budownictwo jednorodzinne, istnieją też pozostałości gospodarstw rolnych. Nazwa dawnej wsi przechowała się w postaci przystanku Starołęka Wielka przy skrzyżowaniu ulic Starołęcka i Głuszyna. Na środku ww. skrzyżowania a obecnie na środku nowego ronda Wielka Starołęka stoi figura Marii Niepokalanej ufundowana przez mieszkańców wsi Wielka Starołęka w 1913 roku.

W okresie po I Wojnie Światowej istniejące na Wielkiej Starołęce gospodarstwa rolne były stosunkowo małe. Jednym z dużych właścicieli ziemskich był Stanisław Gurzyński, który jako jeden z pierwszych już w latach 30. XX wieku rozpoczął parcelację swoich włości. W wyniku podziału powstało stosunkowo duże osiedle przy ulicach Żeglarskiej, Miechowskiej, Masztowej i Dziedzickiej. Obecnie na Wielkiej Starołęce jest tylko kilka gospodarstw rolnych. Większość z nich uległa parcelacji, a na wydzielonych działkach powstały domki jednorodzinne. Szczególnie widoczne są zabudowane parcele w rejonie, który obecnie nazwany został Marlewem.

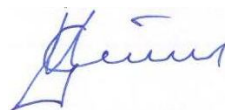
W rzeczywistości wieś Marlewo zlokalizowana była na terenie zajmowanym obecnie przez lotnisko i tam znajdowało się kilka gospodarstw rolnych. Obecne Marlewo jest osiedlem ograniczonym ulicami Starołęcką od zachodu, Ożarowską od Wschodu, Czernichowska od północy i Głuszyna od południowego - zachodu. Ulice znajdujące się w tym rejonie powstawały stopniowo po zakończeniu II Wojny Światowej. Pierwsze z nich: Tarnobrzaska i Wadowicka miały tylko krótkie odcinki. Dopiero w latach 50. XX wieku powstała ul. Skawińska.

W niedalekim sąsiedztwie obecnego osiedla Marlewo, po południowej stronie ul. Głuszyna, pod koniec lat 50. XX wieku rozpoczęło być nowe osiedle zwane dzikim, obecnie jest to osiedle Pawła Strzeleckiego. Tutaj należy przypomnieć, że w latach 50. XX wieku planowano utworzenie zalewu w dolinie Głuszynki, który oprócz pozyskania zasobów wodnych miał być wykorzystywany do celów sportowych i rekreacyjnych. Planowano, że zbiornik ten będzie miał 13 km długości i 600 m szerokości. Średnia głębokość zbiornika miała wynosić 2,7 m. Niestety plany te odłożono do realizacji na bliżej nieokreśloną przyszłość.

Obecnie mieszkańcy Wielkiej Starołęki chcieliby powrócić do historycznej nazwy terenów położonych na południu od autostrady A2. Irytuje ich sytuacja, kiedy np. Aquanet informuje, że nowe ujęcie wody dla miasta Poznania będzie realizowane w zakolu Warty położonym na terenie Marlewa. Nie rozumieją, dlaczego Wielką Starołęką miasto nazywa tylko obszar między ul. Jędrzejowską a Autostradą A2 (północną część dawnej wsi Wielka Starołęka? Dlatego proszę o odpowiedź na poniższe pytania:

1. Na podstawie jakiego aktu prawnego miasto nazywa Marlewem tereny położone wzdłuż ul Starołęckie na południe od Autostrady A2?
2. Jaka jest procedura przywrócenia nazwy Wielka Starołęka południowej części dawnej wsi między Autostradą A2 a południową granicą miasta Poznania?

Z poważaniem

Zbyszko Górny